

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 8.— gl.
za polu leta „3.—“ „4.50“
za četrt leta „1.50“ „2.25“
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 6 nov.
v Gorici in v Ajdovščini po 8 nov.
Na naročbe brez priložene naročilnice se upravnštvo ne odira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

*V edinost je moč.

Naši nasprotniki.

I.

Voditelji nam nasprotne gospode italijanske so vendar poleg vse svoje srditosti in premetenosti — zelo najivni ljudje. Kajti, da niso tako grozno najivni, ne bi si niti en sam trenutek domisljali — in da si domisljajo, to je gotovo — da še živ krat veruje njihovim do sita posnanim tiradom. Dolgo dolgo so metali pesek v oči vsemu svetu, dolgo dolgo so imponovali daleč na okrog se svojim ropotanjem, a danes se ne boji nikdo več — komedij.

Kako naj bi bilo drugače? Kakor hitro nedostaje stranki — in naj je še tako močna in naj ima še toliko ropotačev — zaresnosti, jej tudi ni obstanka v političnem življenju; stranka, ki se le smeši pri vsakem svojem koraku, izgubiti mora ves ugled pri vsakem pametnem človeku. In ugled izgubljen — vse izgubljeno.

Vsaka stranka trdi, da je „sveta stvar“, kateri služi, a vsakdanji čitatelj raznih novin ve, kako nesramno se zlorablja ta „sveta stvar“ sleherni dan. Pri naših Italijanih naj bi tista „la nostra santa causa“ prikrivala nebrojno kričočih krivih, prizadetih Slovanom, bivajočim tu ob obali morja. Ne z besedami, z dejanji naj dokaže vraka stranka, da je res „sveta“ stvar, kateri služi; najbolji dokaz, da je stvar res „sveta“, pa je ta, ako jej služimo se „svetimi“ sredstvi. Po sredstvih, katerih se poslužuje stranka v borbi proti svojim nasprotnikom, spoznati je vse njeno bitstvo, spoznati so nje nameni. Kdo ne bi odrekal spoštovanja stranki, ki v borbi za svojo, kakor pravi, „sveto stvar“, uprisarja — komedije? Prepričanje, politična načela, ljubezen do svoje rodne zemlje, briga za prava svojega rodu — vse to so resne; zares „svete stvari“; in resen bodi mož, ko zastavlja vse svoje duševne sile v borbi za čutava, prešinjajoča dušo tvojo! Naj je „stvar“ sama na sebi še tako čista, omadeževana je, kakor

hitro jej služijo nevredna sredstva. Resnoba človeka, kojemu je tako rekoč že na čelu zapisano, da res pošteno misli in da so mu nameni kristalno čisti, imponuje bolj, nego talent: takega človeka spoštuje tudi nasprotnik. Zaresni stranki je vrhovno načelo — pravicoljubje na vse strani: tudi do političnih nasprotnikov. Take stranke beseda izda vsikdar. Če jo pa vsak trenutek zaloti na neresnici; če vidiš, da lehkomišljeno pograbi po vsakem sredstvu, ki se jej ponudi; če vidiš, da grdo predranostjo zatajuje notorične, obče poznane resnice: postane smešna, ne moreš jo spoštovati. Kar-koli ukrene, kar-koli uprizori, vse se ti vidi — komedija. Zapadla je prokletstvu smešnosti in s tem podpisala svojo smrtno obsodbo. Srditost je pa sredstvo, ki jo utegne vzdržati nekoliko časa, a trajni obstanek, trdno podlago jej more dati le morala, npravenost.

To je večni zakon v življenju političnih strank. In blagor nam tržaškim Slovincem, da je tako: to je jedina naša tolažba v teh hudih časih. Le zavest o nepremagljivi moči pravice vliva v nas nado do boljših dni, le ta zavest nas jači in krepi, da ne obnemoremo v težkem, ne-jednakem boju. Naša je tista čudovita sila, je močan jez proti obupu.

Nestrpna stranka italijanska zapadla je smešnosti, in zato se ne plašimo pred nje srditostjo. S tem pa nismo hoteli reči, da velja to le o takozvani radikalni, intransigentni stranki, prenašajoči javno po ulicah zastavo poznanih „idejlov“ o ne: na mislih so nam vsi tukajšnji naši nasprotniki brez razlike. Tudi takozvani „konservativni“ stranki velja naša obsodba, tudi ona je zapadla isti usodi, kakor radikalna gospoda: tudi njo teži prokletstvo smešnosti — in to morda v večji meri, nego „radikalce“.

Da niso zaresna stranka, pokazali so zopet gospoda v poslednji mestni seji: pograbili so strastno po sredstvu, ugajajočem jim, ne da bi se bili prepričali popred,

kakovo je to sredstvo; bili so lehkomišljeni ne le v borbi proti političnim nasprotnikom, ampak tudi proti nedolžnim pojedincem. Gospodje naj položijo roko na srce in naj vprašajo svojo vest: je-li tako postopanje lojalno in dostojno zaresne politične stranke? O postopanju gospode je danes le jeden glas, zbok česar se nam ne vidi potrebno, baviti se obširneje o tem.

Za danes nam je glavni namen protestovati proti raznim izjavam, katere je bilo čuti iz ust razgretih mestnih svetovalcev. Protestujemo proti podtikanju, kakor da bi mi hoteli falsifikovati narodni značaj dežele; protestujemo proti vednim deklaracijam Italijanov o „naših tleh“, kadar govore o tržaški okolici; protestujemo proti žaljenju naše duhovščine, češ, da se je le nemir in sovražstvo; protestujemo proti podtikanju, kakor da bi delovali po načinu, ne dovoljenem po postavi; protestujemo proti trditvi, da je zahteva duhovščine — gospoda pravijo: agitacija — da se verski pouk vrši v materinem jeziku, nepostavna; protestujemo sploh proti vsemu, kar bi utegnile mej svetom, ne poznajočim naših razmer, vzbuditi misel, da smo mi tržaški Slovenci kaka druhal, katera noče poznati nikake avtoritete in ki je nevarna režu človeške družbe sploh.

Na vsa ta podtikanja odgovarjali bomo prihodnjé.

Šolske razmere v okolici.

Razpravlja se v mestnem zboru tržaškem o prošnjah slovenskih mestnih starišev za ustanovitev slovenskih šol v mestu istaknejo gospodje svetovalci vedno po svoje „tehtne“ razloge, da zavržejo enake prošnje. Navadno jim pravijo: „V bližnji okolici imate slovenske ljudske šole, kjer se lahko tudi vaša deca poučuje v svojem jeziku!“ — No, naša stranka ceni te iz-

Oglasi in oznanila se račune po 8 nov. vsakega v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi napisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnštvo Piazza Caserma št. 2. Odprto reklamacije o proste poštnine.

govore tako, kakor zaslužijo. In če le kolikaj pogledamo na dno tej šolski zadevi, prepričamo se kmalu, da se mestni gospodje le blamirajo s takimi izgovori. Oni hočejo, slovenski mestni stariši naj bi pošiljali svoje otroke v bližnje okoličanske šole, ali sami ne vedó, da so iste prenapolnjene s domačimi okoličanskimi otroci. Čestokrat se morajo okoličanski učitelji mučiti v svojem delu, ker jim je včasih poučevati dvakrat preveliko število otrok.

Tako mi je znano n. pr., da je bilo v minoleh šolskem letu v I. slov. razredu Škedenjske ljudske šole čez 100 otrok. — Hoče-li morda mestna gospoda temu številu, za ubozega učitelja zares gorostas-nemu, pridobiti še krdele mestnih otrok?

Ako ne poštevajo števila otrok v slovenskih razredih, kažejo s tem le to, da jim ni do tega, da bi se okoličanski otroci izurili v svojem jeziku in se naučili česa koristnega. — Nasprotno pa, ako se pri-javi le malo številce otrok na italijanskih paralelkah, takoj ima gospoda na razpolago „italijanskih“ učiteljev, kateri se slastjo napravljajo iz naše dece — moderní janičarje!

Posebno pomembno pa je, da v višjih razredih ljudskih šol okoličanskih ne morejo niti okoličanski stariši sami vzgojevati svoje dece — kaj naj bi rekli o mestnih stariših naše narodnosti? — Vzemimo si v izglede n. pr. Rojan. Uprav ta kraj smatrajo gospoda naumestnejšim za pouk naše mestne dece.

Tu so italijanske paralelke I. II. in III. slov. razredu, a IV. razred je celoma italijansk! — Mestni naši stariši žele gotovo, da dovrše njih otroci vsaj štiri razrede ljudske šole — ali ko bi šlo po menenju mestne gospode, morali bi pošiljati ti stariši svoje otroke iz mesta v slovensko okolico, a dosegli bi le to, da se jim tam poitalijančijo v IV. razredu. Radovedni smo, ali sprevidi to slavni deželni šolski svet? — So-li slavni vladi natančno znane razmere, kar se dostaja

zvezdo, o kateri sam ne ve, kako je prišel do nje.

Kdo je bil bolj vesel, da bode ravno Gustelj Borovniški naš „Transport-Komandant“, kakor jaz, kajti imela sva se prav res rada!

Zapojem mu ono staro, za „frajtarja“ jako pomenljivo pesem, ki se glasi:

„Moj šocelj je za frajtarja,

A v arzet' nima krajcarja.“

Zjutraj zbudili so nas na vse zgodaj. Oširali smo se lepo, naložili si svojo prtljago na hrbot in odšli, uvrščeni po dva in dva, proti postaji. Naš Gustelj stopal je dva koraka pred nami; sam Bonapart se ni mogel mogočnejše držati, kakor on. Zakaj bi se pa tudi ne? „Transport“ osmih mož voditi, to je tudi nekaj? Pospravivši na postaji svoje reči v določen nam kupé posedli smo k svoji prtljagi. Sami smo bili v kupeji, mimo tega smo imeli pa še tako dobrega vodnika. Komu ne bi prišlo na misel, da izusti kako za kratek čas? Tudi zakročili smo jih mnogo, predno nas je hlapec pritresel v Št. Peter. No sebi imeli smo vsak svoj „Brodasack“ ter tako vatopili v Št. Petersko restavracijo II. razreda. Obleka nas ni priporočala posebno. Zahtevali smo zajutrek. Komaj

PODLISTEK.

Iz vojaškega življenja.

Spisal Rudolf Dolenc.

(Dalje.)

Ogledam si potem nove vojašnice podelopje in spomnivši se, da: „V lepem tolesu biva tudi lepa duša“, ozrem se po družih v sobi stanujočih vojaci, in kaj zapazim, — samo revščino! Ta si krpa hlače, drugi bluzo, tretji si šije ovrtnik, četrti nekaj pere, peti gloda in grize neke škorje; gorje gorje: toraj tudi ta pregovor ni resničen! Kmalu na to pokličejo nas, da nam dajo tistih njih 18 „Kleinigkeiten“, katerim vsem še sedaj ne vem imena; pa nič ne de, saj pravijo, da ni dobro, če človek vse vé! Izvlekli so iz nekih kotov neke črne hlače, o kojih trde, da so „paradne“, za katere jaz pa gotovo vem, da bi Kobdiljski cunjar Tone ne dal „štrenc“ vsakdanjih niti, še manj pa še kaj traka zraven. Tomaž, ki se je držal nekam nerodno v ozadji ter se ravnal po izreku „da bodo poslednji prvi“, niti črnih hlač ni „fassal“. Plesal je sedaj mimo tega, sedaj mimo drugega, meril hlače France-

tove, ogledoval moje, vlekel zopet za Gusteljnovo hlačko, do svojih hlač pa vendar ni mogel priti. Povem vam, tako razjarjenega ga še nisem videl, kajti počel je po nemški:

„Herr Zugführer! ich habe keine Hose bekommen!“

Odgovorilo se mu je: „Sie bekommen auch keine.“

Samo ta prizor! Gledati ubozega Tomaža, kako je pihal in — Bog mu ne štej v greh — tudi klel. Ko mu na vse zadnje povedo, da ga še zaprejo, če bode raztresal kake sitnosti, je vendar umolknil konečno. Potolažili so ga s tem, da so mu obljubili, da prejme hlače gotovo na Pivki. A tako, dejal sem jaz, toraj jo letos udarimo tudi na Pivko; lepa bode ta! Kakor se je godilo s črnimi hlačami, isto tako in še slabejše bilo je s prtenimi. Teh pa nas mnogo ni prejelo. Določijo nam potem, da gremo prihodnje jutro s poštnim vlakom naprej. Pa kam na Pivko? ročem jaz, ta je vendar velika? I nu, na Pivko, odgovori mi nekdo, ki je gotovo menil, da je ta kako selo, ne pa okraj. Poprosimo potem onega stotnika, ki je prej mene sprejel tako ljubeznjivo, da bi nam dovolil ostati čez deveto uro zunaj, kajti ta ura

okoličanskih ljudskih šol? — Razmere na okoličanskih ljudskih šolah so zares žalostne; te šole se poitalijančujejo na vse le mogoče načine in uprav v te „vzorne“ šole naj bi pošiljali še naši mestni stariši svojo deco! — V zadnji št. „Edinosti“ sem omenjal v mali notici razmer na Barkovljanski ljudski šoli naglašujoč, da je vpisanih v italijanskih razredih lepo število naših otrok, kar do letos nikoli ni bilo.

Mislilo se bode: Stariši, in povsem le stariši so krivi, da se vpisuje veliko število njihove dece v italijanske razrede. No, res je mlačnost starišev v narodnem obziru mnogo kriva na vsem tem — ali poznamo tudi druge važnejše vzroke, zakaj se vpisuje vedno večje število naše dece v italijanske razrede. — Znano je vsa-cemu rodoljubu, kako poslušni so nekateri okoličanski učitelji do mestne gospode. Taki učitelji navadno ne agitujejo neposredno — ker bi s tem vzbudili sum domačih rodoljubov. Ali posredno delovanje teh narodnih odpadnikov je tem pogubnejše za nas.

Vzemimo si primere! Vsako leto ob priliki vpisovanja pripeljejo ponajveč, ali skoraj izključljivo domače matere svojo deco k učitelju-voditelju, da jo vpiše v dotične razrede. Umevno je samo ob sebi da poprašujejo tedaj priproste domačinke „gospoda učitelja“ za svet, v kateri razred (slovenski ali italijanski) naj bi vpisale nedolžne otročiče svoje.

No, in tudi to je umevno samo ob sebi, da se ti učitelji izražajo prilično: „Mi vas sicer ne smemo siliti, kam naj vpišete svoje otroke; vsekako je pa bolje, da jih upišete v italijanske razrede.“

Misliti si je pač, da seravnajo uboge zaslepljene matere po navetu „gospoda učitelja-voditelja“, kajti gospod učitelj pač najbolje vé, kje se otroci priučijo „koristnejšemu“. — Tako in blizo enako, rekel bi, posredno agitovanje nekaterih učiteljev okoličanskih je največ krivo, da se vpisujejo naši otročiči v italijanske razrede, da tako v svoji nedolžnosti pomagajo vzgojevati kulturo, pretečo ugonobiti našo narodnost!

Mnogokateri učitelj, ki se je nekda zavedal narodnosti svoje ter morda celo vežbal narod v milozvoneh njega pesmi, se je izneveril stvari narodu svojega ter je postal pokoren sluga sladkim besedam najzadnejšega uradnika občinskega.

A ne le posredno, tudi neposredno, očitno, agitujejo včasih ti učitelji. A takega neposrednega agitovanja se nam ni bati. Vspodbuja pa jih v to predetoječa oblast sama, želeča okolico poitalijančiti prej ko prej. Z delovanjem v ta namen se prikupijo učitelji zelo svojim gospodarjem in v prvi vrsti dobro znanemu asessorju.

da se nam je vstreglo, kajti natak, motriviši nas po naših oblekah, ni mislil gotovo, da mu plačamo svojo „cirenko“. Razsvetlile so se mu oči, ko mu je vsak izmed nas dodal še nekaj kebrov kot „Trinkgeld“.

Tu ni bil še konec potovanja našemu. Zlezli smo zopet na prejšnja svoja mesta in držali smo dalje proti Divači. Tu se nam je reklo, da je konec vožnji naši. Poberemo svoje reči ter se izvlečemo iz svojega panja.

Povedali so nam, da na Gabrku pri Senožecah bode naše stanovišče. Korakamo toraj po najhujši vročini proti določenemu kraju.

Dolgi pot in neznosna vročina pospeševala sta, da nas je vse jelo prijemati. Ubogi naš Završnik je ostal kar na poti. Nekoji poredneži so trdili celo, da se mu toži po materi, a ne po rodni, temuč po lepi mladi ženk, ki jo je pustil doma samo. Naj je kakor hoče, to pa smelo trdim, da smo iz srca želeli si kakega Mojzesa, ki bi nam priklical vode iz kake skale. Po dolgem krevsanju in mučnem kolovratenju dospeli smo na Gabrk.

(Dalje prih.)

Znano je tudi, da razdeli mestna gospoda (kar je bilo pričeto po razpuščenem društvu „Pro patria“) vsako leto, ali celo dvakrat v letu, veliko število obleke in obutalo med okoličanske otroke, obiskujoče italijanske razrede tamošnjih ljudskih šol ter italijanskega otroškega vrta na Greti. Da ima ta mestna gospoda pravo usmiljeno srce do uboge okoličanske dece, ne bi obdarovala le ono deco, katera se nam raznaroduje po italijanskih razredih — odnosno otroških vrtovih. — Da, v tem, uprav v tem vidimo drzno trganje naše dece iz naših rok v prid — italijanizmu. Ali slavna vlada ne vidi tega? Nima-li ista dovolj moči, da bi ustavila enako početje? Znani so mi slučajji da so domači stariši svojo deco vpisali v italijanske razrede, ali v laški vrt edino le iz navedenega razloga — češ: „Tu saj dobé moji otroci brezplačno obleke in obutala!“ — Ako jemljemo vse navedeno v poštev, ne smemo se preveč čuditi, da se je vpisalo letos tudi v Barkovljah lepo število otrok v italijanske razrede, tem manje, ako poštavamo vsej pritej agitaciji še nebriznost nekaterih starišev do svojih otrok! — Okoličanski stariši bi morali v tem obziru posnemati pač le Lahe, kričeče vedno proti nemškim ljudskim in srednjim šolam v mestu, in zahtevajoče, da se mora njih mladina učiti le v svojem materinem jeziku. Kar zahtevajo oni za-se, to naj storé tudi okoličanski stariši za-se. Vpisujejo naj svojo deco le v slovenske razrede, kjer je že tako italijanščina zapovedani predmet. — V tujem, italijanskem jeziku se ne uče mnogo. Deca, učeča se v italijanskih razredih je za nas izgubljena, prodana. Na neki šoli okoličanski poučuje n. pr. neki učitelj, ki je silno navdušen za slavljeno „kulturo“. Pozabil je čisto tu človek, da poučuje v slovenskem selu ob obali Adrije — kajti vedenje njegovo prekosuje že vse meje. Otroci, obiskujoči italijanski razred, v kojem poučuje ta učitelj, so seveda domačini, Slovenci; istotako je naravno, da govore mej sabo v svojem materinem slovenskem jeziku. Saj družega ne umejo. A ta učitelj je pretil nekoč otrokom s kaznijo, ako bodo še v šoli med seboj govorili slovensko! — In to se godi nam tržaškookoličanskim Slovence pod oblastjo liberalnega magistrata — v slobodni enakopravni Avstriji! Da ni zvedel pisec teh vrstic navedenega iz ust zanesljivega človeka, ne mogel bi tega niti verjeti, kajti srd zgrabi človeka slišavšega tako brutalnost! Drugači pa veljajo nedolžni tlačeni naši deci besede: Oj ti zemlja ti sirota, lastni deci nimaš kota! — No, morda se še vse popravi z nami. Potrpimo malo. V tem trenutku nas ne rabijo — ob meji ni sovražnika in v sredini države je baje tudi vse mirno!!

X.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državni zbor. V seji posl. zbornice dne 29. t. m. je bilo le malo zanimivega za nas Slovence, kajti vsa razprava — o proračunu samega seveda ni bilo niti govora — se je osredotočila v veliko prasko mej dunajskimi antisemiti in drom. Kronawetrom, nedavno izvoljenim poslancem notranjega mesta dunajskega. Gospoda niso bili baš izbirčni v izrazih, koje so si metali drug drugemu v obraz. Le na jednom mestu govora dra. Kronawetra posegli so vmes tudi nemški konservativci, ko je namreč ta govornik, zasmehovaje spoved, žalil verski čut katoličanov. V tej seji so v sprejeli poglavje „državni zbor“ in 100.000 gld. za gradnjo delegacijskega poslopja v Budimpešti.

V seji naslednjega dne je bilo na dnevnem redu posvetovanje o poglavjih „državno sodišče“ in „ministerski svet“. Posl. Kaiser je govoril proti, naglašujoč

potrebo državnega jezika, ki mora biti, seveda, nemški. Naslednji govornik Kraus je rekel, da je sistem Taaffe-ov premenil javno življenje v državo dvoumnosti in protislovja. Zato bode plasoval proti tej točki in tudi proti dispozicijskemu fondu. Posl. Vašaty omeja mejdru-gim Koroške, kjer so namestili škofa, ki ne ume besedice slovenske. Govornik se je obrnil proti poslancu Gessmannu, ki je govoril nespoštljivo o republiki francoski. Kajti ni smeti pozabiti, da iz Francoske je došla luč svobode. In na tem mora biti vsak narod hvaležen Franciji. Kardinal Lavigerie je več storil za svobodo človeštva nego Moltke. Govornik se čuti prisiljenega do te obrambe, ker je narod češki vsikdar kazal svoje simpatije do Francozke. Obžaluje na dalje, da se upravno sodišče ne drži postavnih določil, kolikor se dostaje reševanja čeških ulog. Sploh se pri upravnem sodišču nikdo ne more zagovarjati po češki, ker mu odtegnejo besedo, ako bi to hotel. — Moravski posl. Weber je navel celo vrsto pritožeb. Na Moravi je nastala doba prepovedi, naperjenih proti češkim društvom. V Ljubljani, ki je po 5 delih slovensko mesto, v deželi, kjer je slovensko prebivalstvo v večini, je vlada prepovedala samo slovenske napise, a v Brnu, v resničnem glavnem mestu Morave, dežele, kjer so tri četrtine prebivalstva češke, ni prepovedala vlada samo nemških napisov. Govornik pravi, obrnjen proti levici: Jaz sem že večkrat rekel gospodom, ki tožijo, da so preganjeni: „menjajmo!“ Mi bomo preganjeni ali vi nočete postati preganjalci: Vzemite nam naše pravice, mi vzamemo vaše! Ali gospodje so tihi na to. Nam Slovanom je dolžnost, braniti se proti skupnemu nasprotniku. Mi pozivljamo vlado, da vsaj kolikor toliko izvede temeljne zakone. Govornik bode glasoval proti 5. poglavju. Po tem govoru je predsednik kar nenadoma zaključil sejo, iz česar so sklepali v obče, da se še vrše obravnavanja mej vlado in levico.

V seji dne 1. decembra pričela je zelo važna razprava o dispozicijskem fondu. Vse je bilo radovedno, ali bodo levicarji res glasovali proti tej točki kakor so zažugali. Vlada je morala biti v tem slučaju pripravljena na to, da dobi nezaupnico, ker je bilo gotovo, da bodo Mladočehi glasovali proti. Tako se je zgodilo tudi. Pri glasovanju dne 3. decembra je zbornica odklonila dispozicijski fond z 167 proti 146 glasom. A motil bi se, kdor bi hotel izvajati iz tega glasovanja posledice, kakoršne bi bile neizogibne v kaki drugi, zares konstituci-jonelni državi. Pri nas ni tako: grof Taaffe — računajoč na odklonitev — je že popred dal razglasiti po svojih glasilih, da nikakor ne misli odstopiti, tudi če mu odrečejo dispozicijski fond, kajti on ne smatra glasovanja o tej zadevi kot vprašanje zaupańja. — Levica je seveda sedaj v hudih stiskah: izpostavila se je, ne da bi bila dosegla kacega vidnega uspeha. A ta neuspeh utegne postati zanjo usodepolen, ker so gospoda v nevarnosti, da izgube ves ugled pri svojih volilcih. Drugače je z Mladočehi: oni so bili le dosledni, ko so glasovali proti dispozicijskemu fondu. Proti dispozicijskemu fondu so govorili nemški nacionalec Prade, nemški liberalci Plener, dalmatinec Biankini, Čeh Herold, za Jaworski, Romanozuk in grof Hohenwarth.

Jaworski se je potegnil gorko za nesrečni naš duvalizem in pa za trojno zvezo, protestujoč proti vsaki premembi vnvanjega in notranjega sistema. Prejńnja večina, ki je trajala 11 let, ni nastala po inicijativi vlade, ampak po sporazumljenju strank. To večino imeli bi še danes, da je bila vlada v tesnejši dotiki z večino in da se niso poslanci naroda češkega priprijeli politike ostre opozicije. Glavna pogoja za sestavo večine sta: samo za-ta je vanje in zmernoat. — Mlado-

čeh Herold, je rekel da odklonitev dispozicijskega fonda ne znači opozicije proti desnici, ampak zgolj proti politiki, neprijazni Čehom. Nemški liberalci niti ne mislijo na resno opozicijo. Radi duvalizma ni postala nespremenljiva decemberska ustava. Stranka govornikova ostane v opoziciji, dokler se ne reši veliko češko vprašanje. — Grof Hohenwarth je naglašal, da princ Schwarzenberg ni govoril v imenu vse stranke in ni smeti vsake besedice njegove devati na zlato tehtnico. Tudi nam ne smejo zameriti vsake besedice, dokler na Ogrskem kritikujejo pogodbo. Koalicijsko ministerstvo, kakoršno želi Plener, je že v sedanji vladi. Govornik obžaluje nastala nesporazumljenja. Grof Taaffe-a izjava se da označiti par besedami: vlada stoji trdno na stališču sedanje ustave; vlada smatra organizacijo države kot zaključeno po duvalizmu; vlada se bode trudila, da doseže sprava mej obema narodnostma na Češkem; vlada ne smatra odklonitev dispozicijskega fonda za tako važno, da bi radi nje premenila svoje postopanje nasproti zmerim strankam. — Proti dispozicijskemu fondu so glasovali nemški liberalci, Mladočehi in petero drugih poslancev. — Prihodnja seja bode v ponedeljek.

Različne vesti.

Odbor političnega društva „Edinost“, je sklenil soglasno v svoji seji, vsakvi se v nedeljo dne 27. novembra, prijaviti nastopno izjavo:

Odbor političnega društva „Edinost“ smatra gg. poslance Vekoslava Spindića in dr. Matka Laginjo hr-vatsko-slovenskima poslancema:

1. ker so ju v bratski slogi volili hr-vatski in slovenski volilci, in
2. ker ju je priporočilo politično društvo „Edinost, kojemu je naloga braniti národne koristi Slovencev in Hr-vatov.

Predsedništvo političnega društva „Edinost“:

Mate Mandić, Maks Cotić,
predsednik tajnik

Umrli je v Gradci upokojeni deželni šolski nadzornik Fran vitoz Močnik v 78 letu dobe svoje. Pokojnik je poznan po svojih učnih knjigah o računstvu in geometriji. — V Gorici pa je umrl slo-viti mestni tajnik Karol Favetti. Favetti je bil sicer neizprosen protivnik Slo-vencev, a to nam ne brani, da ne bi vsklik-nili: Mir in pokoj njegovi duši!

Umrli je v Gorici po kratki bolezni gospodičina Josipina Bolko, hči po-znanega črniškega rodoljuba g. Leopolda Bolkota.

Osobna vest. Učeni naš rojak prof. Simon Rutar dobil je odpust za drugi šolski semester ter državni štipendij 1000 gld. za znatveno potovanje v Italijo in na Grško. Častitamo!

Imenovanje. Vodstvo družbe sv. Ci-rila in Metoda je imenovalo gospodičino Ivanko Mikotovo vrtnarico za otroški vrt pri sv. Jakobu.

Ondriček v Trstu. Slavni in prvi češki violonist Ondriček je čez 2 leti prišel drugič v Trst, kjer je v dvorani „Schiller-vereina“ dal v v večer 29. pr. m. lasten koncert v družbi s svojo soprogo pevkinjo. Dasi je bila v isti večer velika muzikalna slavnost v gledališču „Politeama Rossetti“ v spomin 50letnice smrti Tržaškega meščana Rossettija, vendar se je udeležilo Odrič-kovega koncerta razmerno obilo občinstva, največ nemškega, potem italijanskega in potem tudi slovanskega. Na programu je imel svetovnoznani violonist 1 komad Tartinijev. 1 Bachov, potem lastno kom-pozicijo „Barcarola“, Paganinijev „Perpe-tuum mobile“ in „ogerske ples“. Vse točke spadajo gleda na tehniko med naj-težavnije; po privlačnosti jih je pa kon-certist razredil tako, da je rastlo navduše-

nje od točke do točke. Izvršil je tehniški tako popolnoma vse, da le njih notranja vrednost dela razloček v vtisih. Takoj pri 2. točki je dodal jeden komad, ki ga je bljubu največjemu pianissimo podal z nepresežno izrazitostjo. Kakor drugod in vedno, je pa s Paganinijevim „Perpetuum mobile“ očaral vse občinstvo, in ploskanje in glasno odobravanje ni hotelo pomehati. Jednako so „ogerski plesi“ od oddelka do oddelka vzbujali občudovanje, in po teh je Ondriček dodal še jeden izborni izvršeni komad. No, tudi gospa Ondriček je pri svojem petju žela obilo zaslužene pohvale: ona ima čist, jako simpatičk glas, kateremu se sosebno podajajo mile, nežne, globoko občutljene pesmi. Tako je Ondriček, kakor ni mogoče drugače, triumfoval tudi v Trstu; zadovoljil je popolnoma občinstvo, a tudi on pri takem priznanju more zadovoljen biti. Kdor ga ni še slišal, a bi imel priliko, slišati ga, naj ne zamudi take prilike; žal mu ne bode, tudi če ni muzikalen; kajti Ondriček vzbuja občudovanje vsakega občinstva in očaruje glasbene in neglasbene ljudi.

Fran Ondriček bode koncertoval nočoj v Gledališču „Rosseti“. Začetek ob 8. uri zvečer. Cene znižane. Slovenci tržaški naj nikar ne zamude te preugodne prilike, da slišijo svetovnoznane umetnika slovenskega. Kaj je Ondriček, priča nam že okolnost, da so pred njim uklonili tilnik svoj celó nestrpní nasprotniki naši: vsi listi tržaški brez izjeme pojo slavo Ondričku.

Nov slovenski list prične izhajati v Trstu. O tem nam poročajo iz Gorice: „Gotovo Vam je že znano, da je bil včeraj 1./12. dr. Mahnič v Trstu. Zastopala sta on in pa gospod Komenski kapelan gorško deželo. Imeli so v Trstu posveto vanje ter sklenili ustanoviti list podoban „Dolenjskim Novicam“. Urednik mu bode veleč. g. Slavec; izhajal bode 2 krat na mesec po receptu „Stare Soče“. Časopis bode zagovarjal celo Primorsko proti Vam vaem. V Gorici ni dovolil prevziseni knezo-nadškof, da bi izhajal tam, ker je že tako razdor v duhovstvu. Tedaj so prišli v Trst. — Oposarjamo Vas, da se bode bil boj v prvi vrsti proti „Edinosti“ in „Novi Soči“, a v drugi vrsti proti našemu skupnemu sovražniku.

Gospoda torej nočejo mirovati, dokler ne zanesajo bratomornega propira — v slednjo kočjo slovensko. Tužna nam majka“.

Tako naš poročevalec, kateremu tudi prepuščamo odgovornost za to vest glede namena novemu listu. Pristavljamo pa, da ne bomo iskali boja, a istotako ne vržemo puške v koruzo — kakor je nismo še nikdar do sedaj —, ako nas pozove rodoljubna in časnikarska dolžnost, da branimo narodne idejale naše proti komur si bodi! Mi si ne želimo boja, a se ga tudi ne bojimo!

Za družbo sv. Cirila in Metoda podaril je g. Počkaj Jernej iz Ubelskega gld. 1. — Na Divaskem semnji darovali so mešetarji 2 gld.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Greti nabralo se je v sredo dne 30. m. m., praznuje god sv. Andreja v hiši gosp. Andreja Pertot-a, gostilničarja in posestnika v Barkovljah 12 gld. — Imenovani podružnici bi želeli več enakih vzglednih družin! — Gosp. Anton Španger iz Barkovelj je daroval istega dne 1 gld.

Družbi sv. Cirila in Metoda je izročil veliko izvodov A. Foersterjeve kompozicije „Slovo“ gosp. abiturijent Karol Šavnik; g. prof. Simon Rutar je podaril lepo zbirko knjig družbe sv. Mohorja, in g. Fr. Rus, nadučitelj v Bledu, je doposlal večji knjižni dar. — Prvo-mestnica Šenklaško-Frančiškanske ženske podružnice, blagor. gospa Marija Mur-nikova, nas je razveselila z dosedaj največjim jednokratnim podružničnim doneskom 500 gld., in vedno se razvita joča

ženska podružnica v Gorici je naklonila 100 gld. pokroviteljine s pripisom „Sloga jači, nesloga tlači“; vlč. g. A. Ostrožnik, župnik v Pamečah in prvomestnik Slo-venjegraške podružnice 60 gld. 10 kr., nabranih ob zborovanjih, ki jih prireja ta-mošnja podružnica na raznih krajih svo-jega delokroga; g. Peter Mayr ml., po-sestnik in gostilničar v Kranji, 50 gld. Iz Brežic smo sprejeli 23 gl. 10 kr., kroninega daru; 26 kron in 50 stotink je nabral neimenovan rodoljub ob veselem alavljenji godu dveh članov vrlih gleda-liških diletantov tamošnje čitalnice; 20 kron pa je daroval g. notar dr. F. Fir-ka s. To je drugi kronin dar; prvega smo dobili z Dunaja v znesku 20 kron, pri-sluzenih z rokami, od rodoljubnih gg. Antonije in Rozalije Rebeko-vih. Iz Prevoj je došlo ob blagoslovljenji hiše trgovca g. G. Kotnika nabranih 12 gld. 20 kr., katerim je dodal vlč. g. župnik Vrhovnik darova dveh neime-novanih gospodov v znesku 3 gld. 50 kr. Idrijski pevci so poslali po g. F. L. 11 gld.; XY. 5 gld.; „Delavsko bralno društvo“ v Idriji 4 gld. 42 kr. — skupi ček za pro-dan šaljiv dobiček, ki je pripal trgovcu g. Šepetavcu; g. I. Hribar zgubljeno stavo 4 gld.; g. A. Virant v Novem Mestu 2 gld. 50 kr., nabrane mej Dol. Sokolom; rodoljubi v Št. Petru na No-tranjskem 2 gld. po g. S. Domicelji; g. odvetnik dr. Matej Pretnar v Trstu 2 gld., dar svojega klijenta povodom do-bljene pravde in g. Šlibar v Selo 2 gld., ki jih je družbi daroval g. Ivan Dolenec na Praprotnem. — Prepričani, da nad tisoč poučevanih otrok, ki jih se-daj vzgaja naša družba v vrle sinove in hčere veri, cesarju in domovini, pač za-hteva nesebične požrtvovalnosti vseh ro-doljubov, — zahvaljujemo se Vam srčno želeč, naj dobrotni Bog povrne vso vašo ljubav: Vam darožljivim domorodkinjam in domorodcem in Vam darovateljem prvih kron!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Miklavžev večer priredi telovadno društvo „Tržaški Sokol“ v sredo dne 7. decembra t. l. v dvorani „Slovenske Čitalnice“ (Via S. Francesco št. 2) s sle-dečim sporedom: 1. A. Nedved: „Moj dom“, petje. 2. Donizetti: „L' elisir d' amor“, izvršujeta na gošli in glasoviru Dragica in Miroslav Kopulety. 3. Nastop sv. Miklavža. 4. D. Jenko: „Na moru“, petje. 5. Komični prizor. 6. Prosta zabava. — Začetek ob 8. uri. Ustopnina za člane 20 nč., za povabljen 40 nč. Otroci, ka-terim je v prvi vrsti ta večer namenjen, so vstopnine prosti. — Reditelja večera sta brata J. Mikota in A. Kalan.

II. Jour-fixe v Čitalnici, napovedan za danes, odpade zopet radi koncerta Ondri-čkovega.

Prva vrdeleka pogrebna družba imela je dne 21. t. m. svoj občni zbor. V pre-tečenem letu je imela ta družba 1855 gld. 58 kr. stroškov, dohodkov pa 1299 gld. 11 kr. Pomanjkljaj znaša torej 556 gld. 47 kr. Ker je 2. novembra 1891 ostalo gotovine v blagajni 4102 gld. 15 kr., ostane torej koncem leta po odbitku pri-manjkljaja 3545 gld. 68 kr. Družba je nakupila zemljišče v vrednosti 670 gld. 88 kr. — Občni zbor se je vršil v naj-lepšem redu in je bila pred zborovanjem sveta maša. V spomin svoje petindvajset-letnice sezida si družba svoj „družbeni dom“.

Pevskemu društvu „Adrija“ v Bar-kovljah daroval je gosp. Andrej Pertot, gostilničar in posestnik v Barkovljah, 10 gld. z namenom postati ustanovnik tega društva. Odbor „Adrije“ izreka imenova-nemu gospodu tudi tem potem svojo zahvalo.

Samouprava okolice. Zakaj se ne ogrejejo mestni Slovenci za ločitev okolice od mesta? Pa vendar ne zato, ker bi z mestom vred tudi mestni Slovenci imeli izgubo?

Žalostna nam majka! Mi okoličani

vam meščanom ne moremo pomagati do pravice, nimamo moči. V boju proti Tali-janom izgublamo tudi mi dan na dan svoje snage. Kot limone stiskajo nas. In vse to vi veste!

Nekaj pa vendar dosežete tudi vi. Onih štirih kilometrov, na katerih se je razbila slovenska šola v Trstu, onih 4 km. ne bode več. In ko v Trstu ne bode straha okoličanskega, sprevidijo tudi Lahji, da ne kaže delati dolgove samo zato, da se dobro godi onemu rodu, ki vzame popotno pa-lico v roke, kader ne bode več loncev egiptovskih. To je tako gotovo kot: dva krat dva je štiri.

Česa se vam je torej bati? Poma-gajte nam se svojim dobrim svetom in hvaležni vam bomo. Okoličan.

Iz tržaške okolice nam piše odličn rodoljub: Prosim Vas, gospod urednik, da v svojem listu priobčite sledeči na-vest: Združimo se okoličani, da skupno pro-testujemo proti sklepom mestnega zbora v poslednji njega seji. Čas bi bil, da gospoda prenehajo dražiti in krivo so-diti narod naš, naše duhovnike in naše učitelje; to tem bolj, ker 146 raznih učiteljev dela tu propagando za italijanizem. Uprav te učitelje morala bi vlada neko-liko bolj nadzorovati. Polit. društvo „Edinost“ naj skliče izvan-reden občni zbor, ali pa javen shod, pri katerem bi protestovali zoper trdo postopanje mestne gospode. Vsaka vas naj izvoli po dva moža v deputacijo, koja naj bi se predstavila županu, namest-ništvu in če treba, tudi — na Dunaju. Mi ne zaslužimo, da se tako postopa proti nam: in sicer le zato, ker se nočemo poitalijan-čiti. Mi ostanemo zvesti sinovi svojega roda in zvesti podaniki države avstrijske!

Čemu bi sem jim ponujali? Pri onej seji, ko se je „gospod z mečem“ vojsko-val s mlinom na veter, zapazili smo še nekaj, kar do sedaj nismo zapazili tako očitno še nikdar. Človeka bi bolelo srce pri tem, če bi ne vedel, da naši zastop-niki nosijo v sebi prepričanje, da so po kakovosti boljši od svojih nasprotnikov.

Kako se je vendar branil častivredni Brunner, videč, da tudi gosp. dr. Sancin zna tako misliti, kakor on; kako se je po-pravljaj, da bi svet prepričal, da njemu ni mogoče misliti tako, kot misli čreda gar-jeva. Da, kakor garjevih ovač ogibljejo se mestni zastopniki „puro sangue“ naših. In mi naj bi se jim ponujali? Kdor ima iz-gubo, temu se roga svet.

Imeti izgubo, pa še prenašati njihovo arboritost, to je preveč; prenašaj, kdor more — mi okoličani ne moremo!

Ego ille.

Nikar! bati se borbe! Kaj je bil pravi vzrok g. „z mečem“ vojskovati se s mli-nom na veter? Za tako zelo navdušenega posnemalca Kizotovega ga nimam, da bi za njegovimi „fintami“ ne iskal pravega udarca.

Bravši o onih krepkih telegramih s Proseka zazeblu ga je, in bati se je začel, da bi Lanom ne zmrznila „prediletta scuola di S.ta Croce“. Prosečane je treba ostrahovati in dober je za to vsak uzrok. Kaj častivredni gospodi mari, če se oamešijo pred nami? Galerija jim je ploskala, laški listi bodo molčali o blamaži. Zakaj ne bi torej napravljali sitnosti nasprotni-kom svetokrižke šole? Namen posvečuje sredstva. Udari jih sveta Cirila in Me-toda“, to je njihov bojni krik. Vihing, ali se ne treseš samega veselja, ko vidiš tako goreče svoje častilce? Gratulator. O Vihing, Vihing, žalosten nam tvoj spomin; a nasled-niki se ti množe.

Le dajmo se! Mir je smrt, borba je življenje! Za Vatikan meine letzte Lanze! Ob tla z Vihingi! Ego ille.

III. Slavnoatni komers prirede danes zvečer slovanski visokošolci v Gradci v prostorih „Annensäle“. Na vabilu so pod-pisani zastopniki vseh slovanskih narodov.

Nemarnost — nesreča. Iz Pomjanske županije se nam piše: V nedeljo okoli ene ure popoldne se je v Bošt u — tu-

kajšnje županije, fare truškanske — od-daljila mati, pustivši 10 mesecev starega otroka samega, in šla k sosedam klepetat. Med tem pride svinja in začne jesti ot-roka; ko mati čez dve uri pride domov, najde otroka objedenega in poleg otroka krulečo žival. Naj bi pač pravica osto-kaznovala neskrbno mater! — V sredo zjutraj so našli v Dragonji, za Boštom, v vodi mrtvo ženo. Prejšnji večer je pone-srečila ideča na svoj dom v Topolovac.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsum-nega društva, poprej Pertotova, pri-poroča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača oko-ličanska vina. Cl.

Andrej Kalan, čevljar v ulici „Caserna“, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. Najolegantnejše ter so-didno delo in točna postrežba. Cl.

Prodajalnica in zaloga jestvin

„Rojanskega posojilnega in konsumnega društva“, vpisane zadruge z omejenim poročivom v ulici Belvedere št. 3., bogato založena z jedilnim bla-gom razne vrste in po nizkih cenah se priporoča kupovalcem v Trstu in iz deželo. 19.-104

Antonijeta Drenik, Via Piccolomini

številka 2, se priporoča tržaški slovenski gospodi za vsako-vrstna dela. spadajoča v stroko šivilje, po najno-vější parizki in dunajski modi. Zagotavlja točno postrežbo v popolno zadovoljnost in po nizkih cenah. 4.-52

Ernest Pegan (naslednik A. Pipana)

na oglu Via Torrente in Ponte della Fabra, pripo-roča svojo trgovino z moko in raznimi domačimi pridelki, zlasti pa svojo bogato zalogo kolonijal-nega blaga. Cene so neverjetno nizke, postrežba vestna in nagla. Cl.

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v ulici Via Arcata, nasproti hiše Cacia, prodaja domače žganje vsake vrste in siropove pijače, „pasareto“ in sitone.

Gostilna „Alla Vittoria“

Petra Muscheka, v ulici Sorgente (Via Torrente št. 30) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosišča neverjetno v ceno. Cl.

Vekoslav Moder, pekov-

ski mojster „Piazza Caserna“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slaščic, čokolade, vseh vrst moka itd. po najnižjih cenah. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega in Cecilia, toči izvrstno domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske pešne tiskalice. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Te-

desco“ v ulici „Caserna“, glavni shaja-lišči tržaških Slovencev vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovanskih jezikih. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Sorli, kavarnar. Cl.

Anton Lampe

naslednik Jakob Hoče-varja, Via Barriera v o c h i a št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočirje, fino moravsko maslo itd. Cl.

Ivan Kanobel

nasproti velike vojaš-nice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpoliža tudi na debelo v množinah od 5 kl. naprej po najnižji ceni.

Josip Kocjančič, Via Barriera vec-

chia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in aznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Ivan Prelog

priporoča svoji trgovin v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Barriera vecchia) in v ulici Molin a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. Cl.

Jakob Janež

tapetar via Stadlon št. 10 na dvorišču priporoča se slavnemu občinstvu za vsakovrstna tapetarska dela, kakor zof, madrace, naslanjače itd. Zago-tovi točno in hitro postrežbo po jako nizki ceni.

Martin Krže

Piazza S. Giovanni, al. 1. lesenim, železnim in lončnim kuhinjskim orodjem, pletenino itd. itd. Cl.

Gostilna „Štoka“

staroznana pod ime-m, nom „Belladonna“, poleg kavarné „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Prodaja tudi vino na debelo, tako meščanom, kakor na deželo. Cl.

Ivan Umek

čevljarski mojster, Via Ro-magna št. 6. priporoča se slavnemu občinstvu v vsi v njega stroko s, ada-joča dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene.

Mlekarna Frana Gržine iz St. Petra
na Notranjskem (Via Campanilla v hiši Jakoba
Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso). Po dvakrat
na dan fršno opremo mleko po 12 kr. liter ne-
posredno iz St. Petra, sveža (fršna) smetana. Na
zahtevanje posneto mleko po 4 kr. liter, toda
le v množini najmanje 25 litrov. Cl.

Tiskarna „Dolenc“ (narodni zavod
v Trstu), Piazza
della Caserma št. 2, izvršuje vsakovrstna tiskarska
dela po ugodnih cenah. Imamo na prodaj knjigo
„Kmetijsko berilo“ za nadaljevalne točaje in go-
spodarjem v pouk. Mehko vezana stane 45 kr.,
trdo vezana 65 s poštnino vred. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via
St. Giovanni
in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in
č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, ste-
klenega, lončenega in železnega blaga, podobn
in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Pivarna Lavrenčič Via Rossetti
nasproti lekarni
Leitenburg priporoča svoje izborna istrska
vina čistim družinam po najnižji ceni 28 kr.
liter, v stanovanju postavljen; manje naročila
pod 28 litrov se ne sprejmejo. Čistim gostom
se priporoča tudi izvrstno pivo in izborna ku-
hinja ter dobra istrska kapljica. 25—25

Gostilna „Al Gallo d'oro“ via
Ghega
toči izvrstna istrska in furlanska vina ter ima
prav dobro kuhinjo. Oddaja tudi vina na de-
belo v sodčkih od 28 litrov naprej in sicer fur-
lansko po 28 kr. liter, istrsko po 32 kr. liter. Ras-
pošilja tudi istrsko vino na zunan in sicer loko
stacijon Trst po 23 gld. hektoliter; ne da bi
imel naročevalce kako druge stroške. Vnanjim
gostilničarjem se priporoča za naročila Covacich.
50—48

Josip Urbančič, na voglu ulice Via
Torre in Via St.
Francesco priporoča vseh vrst žganja na drobno
in debelo. — Pristna tukajšnja in vnanja vina v
boteljah. — Suho meso, kranjske klobase, sir,
sladščice itd. 47—48

Ivan Valenčič, Via nuova št. 39, pro-
duktur blaga. Blago se dobiva iz prvih
vostrijskih tovarn. Cene nizke. 50—48

Oglas.

Ker odidem meseca januarja 1893.
leta iz sedanje svoje službe in iz Sežane,
obračam se do p. t. prijateljev in znancev
s prošnjo, da kedor ima podpisanou kaj
plačati ali od njega kaj terjati, naj se
oglasí v teku tega meseca pri mojem po-
oblaščenju, g. Mateju Kante-tu nad-
učitelju v Sežani.

V Sežani, 2. decembra 1892.

Jožef Pečenko,
vrtnar pri Skarmanga
v Sežani.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralni prah
ozdravi vsak kašelj, plućni in bronhijalni katar,
Dobiva se v odlikovani lekarni. 88—100
PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.
Poštne pošiljave izvršujejo se neutezoma.

Cepljenje trt.

Dva mladeniča umeta jako dobro zeleno
in drveno cepljenje trt. Obrniti se je do
Josipa Pipana, Preserje pri Komnu, hišna
številka 18. 2—4

**Gostilna s prenočišči „Alla
Nuova Abbodanza“**
Via Torrente št. 15. (poleg obokov Chiozza
najosrednja lega v Trstu.)

Prostori so odprti in preskrbljeni s svežimi
jedili do 2 ur popoldne. Izvrstna namizna in de-
sertna vina, izborna kuhinja, Dreherjevo pivo po
nižjih cenah. Jamčim za točno in vestno posrežbo
ter se priporočam blagovoljni naklonjenosti slav-
nega občinstva.
104—25 **P. Favero.**

Franzonijeve pastile

proti kašlju, hripavosti in kataru
v prsih. Škatljica 25 kr.
Anatherinova ustna voda, škat-
ljica 50 kr.
Marijine kričistilne kroglice,
škatljica 20 kr. 5—6

Lekarna Franzoni
poleg svetega Antona novega.
V tej lekarni se govori tudi slovenski.

Veliki krah!

Newyork in London nisu poštedili ni euro-
pejsko kopno, te bijase jedna velika tvornica sre-
brnih predmeta prislijena podieliti čitavo skla-
dišče uz veoma nisku odštetu radničke sile.
Ja sam pooblaščen, da toj nalog ovršim.

Prodajem

dakle svakomu, bio bogat ili siromak, slijedeće
predmete uz samu odštetu od for. 6.60, i to:
6 kom. najti. stolnih noževa pravim engl. rezom.
6 „ amer. patent. srebr. vilica iz jednog kom.
6 „ „ „ „ žlica običnih
12 „ „ „ „ „ za kavu.
1 „ „ „ „ „ velika žlica za juhu,
1 „ „ „ „ „ mlieko.
6 „ englezkih Viktorija-tasa.
2 „ krasnih svetnjaka za stol.
1 „ čajovnik.
1 „ fina posuda za cukar.
42 komada svega.

Svih 42 navedenih komada
stojalo je prije 40 for., do-
čim se mogu sada dobiti uz
najnižu ceno od 6 for. 60
nov. — Amerikansko patent-
srebro jest skroz i skroz
biela kovina, koja pridržaje
boju za 25 godina, se jamči.
Za dokaz, da ovaj oglas nije
nikakva prevara

priobčujem nekoja od hiljada
pohvalnih pisama i ponovnih
aručba, koje sam primio o
izvrstnosti i dobroti moje robe, te se javno obve-
zujem vratiti svakomu novce, komu nebi roba
konvenirala.

Samo pravo, ovom ubilježeno markom.
Svi od drugih tvrđka oglašeni slični predmeti,
jesu padjelani.

Pokupite se samo poštarskim pouzetjem ili za
gotov novac.
Osobito se preporuča za čišćenje toga
potrebni prah; škatula sa uputom 15 uvč.
Tko želi dakle imati solidnu robu, neka upo-
trebi ovu zgodn i neka naruči sjajnu garnituru
jedino kod

P. Perlberg, glavno skladišče i agent.
ujedinjene amer. patent-tvornice za srebrnu robu
Wien, L. Fleischmarkt 14/22.

Izvadak iz zahvalnice:
Sa garnituroom od 42 komada posve sam za-
dovoljan; pošaljite mi još slijedeće.
Novi Banovci 12. julyja 1892.

Rim. kat. župa.
Sa pripislanom mi garnituroom jesam posve
zadovoljan; nova naručba slijedi.
Pasek 10. julyja 1892. **Eduard Kroupa**
nadučitelj.

11 goldinarjev franko do vsake že-
lezniške postaje v
Istri poslan, ako se naročnik skliče na ta
časnik, stane pri meni en modroce na pe-
resih (Federmatratze). Ti modroci so so-
lidno iz najboljšje tvarine narejeni, imajo
po 30 dobro vezanih, močnih peres iz
najboljšega bakrenega drata, so s finim
afrikom tapacirani in močnim platnenim

evilhom preoblečeni ter pri najtežji rabi do 15—20 let nobenih poprav ne zahtevajo. — Pri
naročilih s dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči.
— Ako se torej dobi za 11 gld. dober, franko doposlan, tapaciran modroce na peresih,
je pač neumestno kupovati malovredno nadomestke, kakor žicaste žimnice, slamnice itd.,
kateri pravemu namenu, imeti dobro postelj ne vstrožajo.

ANTON OBREZA,

tapacirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 4.

Ta domača, edina narodna tvrđka te stroke na Slovenskem bodi slav. občinstvu najbolje
priporočena za nakupovanje žimnic, salonskih garnitur, divanov, stolov, preprog, za-
grinjaj in vsega v tapetniško obrt spadajočega dela. Ceniki s podobami zastoj in
franko. — Hitra in poštena postrežba, nizke cene posebno pri bališčih in obširnejih
naročilih.

Otročji vozički

jako elegantni fini, in močni dobivajo se pri meni skozi leto in
dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modre, sivo in olivno
po gold. 5.50, 6, 7, 8, 9, 10 in višje po vsaki ceni do 25 gld.

**Pri meni je najcenejši kraj za kupovanje
otročjih vozičkov.** 1—30

5 do 10 for.

dnevne stalne zaslužbe brez glavnice i pogl-
belji pružimo svakomu, koji bi hotio razproda-
vati zakonito dovoljenih srećaka i državnih pa-
pira. — Ponudbe pod „srećko“ (Lose) na odprav-
ništvo oglasa J. Danneberg, Beč. I. Kunpfgasse
br. 7. 5—10

Kôtranove sladčice

katero izdeluje lekarničar

PRENDINI v Trstu

Telefon št. 334. 6—52

Velika poraba ki je dandanes v navadi
rabiti kôtranove izdelke prepričala me je,
da sem začel sam izdelovati iz pristnega
kôtranovega izvlečka iz Norvedškoga
izvrstne sladčice podobne onim, ki dohajajo
iz inozemstva
Te sladčice imajo isto moč kakor kôtra-
nova voda in glavice (Kapsule), lažje se,
proživajo in prebavijo ter se prodajejo po
prav nizkej ceni. Da se ogne ponarejanju
na enej plati vdobljeno ime izdelovalca
Prendini in na drugej besedo Catrame.
V Trstu se prodajejo v lekarnici Prendini
v škatljicah po 40 kr., prodajejo se tudi v
vseh večjih lekarnah v družih deželah.

Vozni listi in tovarni listi v

Ameriko.

Kraljevski belgijski poštni parobrod
„RED STEARN LINIE“ iz Antverpena
direktno v

New York & Philadelphijo

koncesijonovana črta, od c. . . avstrijske
vlade. Na vprašanja odgovarja točno: kon-
cesijonovani zastop 50—39

„Red Star Linie“

na Dunaju, IV Weyringergasse 17
ali pri

Josip-u Strasser-u

Speditionsbureau für die k. u k. Staatsbahnen
in Innsbruck.

Častni diplom
Zagreb.

1891.

Zlata kolajna
Temesvar.

KWIZDE

restitucijski fluid

Pralna voda za konje — Cena jedne steklenice 1 gld. 40 kr. a. v.

Porablja se že 80 po dvornih hlevih in večjih hlevih vojaštva in civila vojačenje pred veli-
kim napori in zopetno krepačenje po naporih, ko se noge in pahnejo ali kite otrpnejo itd.
usposobi konja za velika dela v vežbanju.

Paziti je na zgornjo varstveno marko in naj se zahteva izrečno

Kwizde restitucijski fluid

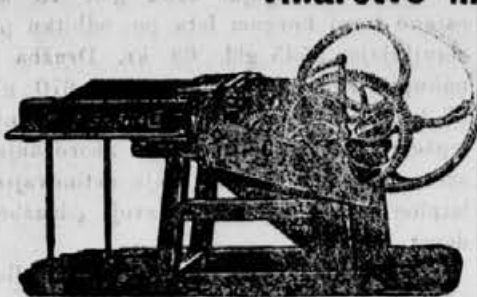
Dobiva se v lekarnah in drogerijah.

GLAVNA ZALOGA

FRAN IV. KWIZDA

c. in k. avstr. in kralj. rum. dvorni založnik, okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaju.

Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo

mlatilnice,
čistilne mline za žito,
izbiralnice,
rezalnice za krmo,
mline za sadje,
tlačilnice za sadje,
tlačilnice za grozdje in vino,

kakor tudi vsakovrstne druge mašine in razni stroji za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo
itd. itd. nove izvrstne konstrukcije razpošilja najceneje

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse 78.

Ilustrovani katalogi in zahvalna pisma v hrvatskem, nemškem, italijanskem in slovenskem
jeziku se pošiljajo na željo zastoj in frankovano.

Stroji se dadó na poskušnjo — jamči se zanje — pogoji so ugodni.
1—20 **Cene so se znova znižale!!!** 19—20